

Se anmärkningen för upphovsrätt i användningsvillkoren.

Statsrådets förordning om begränsning av utsläpp av svaveldioxid och kväveoxider samt partikelutsläpp från förbränningsanläggningar och gasturbiner med en bränsleeffekt på minst 50 megawatt 3.12.2002/1017

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från miljöministeriet, föreskrivs med stöd av miljöskyddslagen av den 4 februari 2000 (86/2000):

1 kap

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte

Syftet med denna förordning är att förebygga förorening av miljön genom att minska de partikelutsläpp och försurande utsläpp som släpps ut i luften från förbränningsanläggningar och gasturbiner. För att syftet skall uppnås skall utsläpp av dessa luftföroreningar begränsas åtminstone till den mängd som bestäms nedan.

Syftet med denna förordning är också att i fråga om förbränningsanläggningar som erhållit tillstånd före den 1 juli 1987 minska utsläppen av svaveldioxid och kväveoxider på ett sådant sätt att utsläppen är mindre än den mängd som fastställs i bilagorna I och II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar.

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på förbränningsanläggningar och gasturbiner med en bränsleeffekt (P) på minst 50 megawatt (MW) som använder fast, flytande eller gasformigt bränsle och vilkas uppgift är att producera energi.

Denna förordning tillämpas dock inte på

- 1) förbränningsanläggningar som använder förbränningsprodukterna direkt i tillverkningsprocesserna,
- 2) anläggningar där förbränningsprodukterna används direkt för uppvärmning, torkning eller annan behandling av föremål eller material, exempelvis uppvärmningsugnar och ugnar för värmebehandling,
- 3) efterförbränningsanläggningar som är avsedda att rena rökgaser genom förbränning och som inte används som separata förbränningsanläggningar,
- 4) anordningar för regenerering av katalysatorer för katalytisk krackning,

- 5) anordningar för omvandling av vätesulfid till svavel,
- 6) reaktorer som används inom den kemiska industrin,
- 7) koksugnsblock,
- 8) cowperapparater,
- 9) sodapannor och mesaugnar,
- 10) sådana tekniska anordningar som används för att driva fordon, fartyg eller flygplan,
- 11) gasturbiner som används på offshore-plattformar,
- 12) anläggningar som drivs med diesel-, bensin- eller gasmotorer.

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *utsläpp* föroreningar som släpps ut i luften från förbränningsanläggningar och gasturbiner,
- 2) *rökgaser* fasta, flytande eller gasformiga utsläpp; det volumetriska gasflödet uttrycks i kubikmeter per timme vid standardtemperatur (273 K) och standardtryck (101,3 kPa) efter korrigering för innehållet av vattenånga, i det följande angivet som (m³(n)/h),
- 3) *utsläppsgränsvärde* den mängd av ett ämne som under en bestämd tidsperiod får släppas ut i luften; värdet anges som massan i förhållande till volymen rökgas uttryckt i mg/m³(n) under antagande av ett syreinhåll i rökgasen på 3 volymprocent för flytande eller gasformiga bränslen och 6 volymprocent för fasta bränslen samt 15 volymprocent för gasturbiner,
- 4) *avsvavlingsgrad* förhållandet mellan den mängd svavel som tas till vara vid förbränningsanläggningen under en bestämd tidsperiod och den svavelmängd i bränslet som förbrukas vid förbränningsanläggningen och tillförs förbränningsanläggningen under samma tidsperiod,
- 5) *bränsle* varje fast, flytande eller gasformigt brännbart material som används för drift av förbränningsanläggningen eller gasturbinen, med undantag för sådant avfall som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/76/EG om förbränning av avfall,
- 6) *förbränningsanläggning* varje teknisk utrustning med undantag av gasturbin i vilken bränslen oxideras och i vilken den frigjorda värmen kan utnyttjas,
- 7) *flerbränsleanläggning* en förbränningsanläggning som använder två eller flera typer av bränsle samtidigt eller växelsvis,
- 8) *befintlig anläggning* en förbränningsanläggning eller gasturbin som redan är i drift, och för vilken drifttillstånd meddelas enligt de bestämmelser som gällde vid denna förordnings

ikraftträdande, eller en anläggning vars ansökan om miljötillstånd har kungjorts före denna förordnings ikraftträdande och som tas i drift senast ett år efter ikraftträdandet,

8 a) *gammal befintlig anläggning* en befintlig anläggning som var i drift år 2000, vars drift har inletts enligt ett tillstånd som har beviljats före den 1 juli 1987 och vars verksamhetsutövare inte har förbundit sig att begränsa anläggningens drifttid på det sätt som avses i 9 § 1 mom., (16.8.2007/798)

9) *ny anläggning* en annan förbränningsanläggning eller gasturbin än en sådan som avses i 8 punkten och för vilken miljötillstånd har beviljats efter det att denna förordning har trätt i kraft,

10) *biomassa* produkter som helt eller delvis består av vegetabiliskt material från jord- eller skogsbruk och som kan användas som bränsle för utvinning av energiinnehållet samt följande avfall som används som bränsle:

a) vegetabiliskt avfall från jord- och skogsbruk,

b) vegetabiliskt avfall från livsmedelsindustrin, om den värme som alstras vid förbränningen återvinns,

c) vegetabiliskt fiberhaltigt avfall som uppstått vid produktion av nyfiberpappersmassa och vid pappersproduktion från massa, om avfallet samförbränns på produktionsplatsen och om den värme som alstras återvinns,

d) korkavfall,

e) träavfall med undantag för träavfall som kan innehålla organiska halogenföreningar eller tungmetaller till följd av behandling med träskyddsmedel eller till följd av ytbehandling, såsom sådant träavfall från bygg- och rivningsavfall som innehåller dessa ämnen,

11) *gasturbin* en roterande maskin som omvandlar värmeenergi till mekaniskt arbete och som huvudsakligen består av en kompressor och en termisk enhet, där bränsle oxideras för att värma luft, och en turbin.

4 §

Kombination av förbränningsanläggningar

Om det vid en förbränningsanläggning vars drift har inletts enligt ett tillstånd som beviljats den 1 juli 1987 eller senare, har installerats eller skall installeras två eller flera separata anläggningar på ett sådant sätt att rökgaserna från dessa, med beaktande av de tekniska och ekonomiska förutsättningarna, enligt miljötillståndsmyndighetens bedömning kan ledas ut genom en gemensam skorsten, skall en sådan kombination av anläggningar betraktas som en förbränningsanläggning.

5 §

Fastställande av skorstenshöjd

I miljötillståndet för en förbränningsanläggning och gasturbin skall föreskrivas att rökgasers förs ut i luften genom en skorsten. Skorstenshöjden skall beräknas på ett sådant sätt att människors hälsa och miljön skyddas.

5 a § (17.11.2005/907)

Användning av bästa tillgängliga teknik

Ett tillståndsvillkor kan vara strängare än minimikraven enligt denna förordning om tillämpningen av bästa tillgängliga teknik förutsätter det.

5 b § (16.8.2007/798)

Ansökan om tillstånd

En gammal befintlig anläggning skall ansöka om tillstånd enligt 28 § i miljöskyddslagen (86/2000) senast den 30 november 2007. Ansökan om tillstånd behöver dock inte göras, om tillståndsärendet är anhängigt vid denna förordnings ikraftträdande och inte heller, om avgörande har träffats i tillståndsärendet efter den 9 december 2002 och verksamhetsutövaren inte vill att tillståndsfrågan gällande anläggningen skall avgöras med tillämpning av 10 b §.

5 c § (27.5.2010/447)

Föreskrifter som gäller avskiljning av koldioxid

I miljötillståndet för en förbränningsanläggning med en nominell elektrisk effekt på 300 megawatt eller mer, för vilken ett miljötillstånd för inledandet av verksamheten beviljas efter den 26 juni 2009, ska det föreskrivas att lämpligt utrymme avsätts vid anläggningen för den utrustning som krävs för att avskilja och komprimera koldioxid, såvida villkoren för koldioxidavskiljning på grundval av informationen i den utredning som avses i 10 § 2 mom. i miljöskyddsförordningen (169/2000) är uppfyllda.

2 kap

Minskning av utsläppen vid nya anläggningar

6 §

Utsläppsgränsvärden för nya anläggningar

Utsläppen av svaveldioxid och kväveoxider samt partikelutsläpp från nya förbränningsanläggningar och gasturbiner får inte överstiga de gränsvärden som fastställs i tabellerna 1–8 i bilaga 1, och som anges i milligram per normal kubikmeter ($\text{mg}/\text{m}^3(\text{n})$) med ett syreinhåll på 6 volymprocent vid förbränning av fasta bränslen och 3 volymprocent vid förbränning av flytande och gasformiga bränslen samt 15 volymprocent vid förbränning i gasturbin.

7 §

Iakttagande av utsläppsgränsvärden och avsvavlingsgrad i nya anläggningar

Utsläppsgränsvärdena skall anses ha följts då inte något med gränsvärdet jämförbart dygnsmedelvärde för utsläppen överskrider gränsvärdena och då 95 procent av alla med gränsvärdet jämförbara timmedelvärden för utsläppen under året inte överstiger 200 procent av gränsvärdet.

De dygnsmedelvärden och timmedelvärden som är jämförbara med gränsvärdet fastställs utgående från de uppmätta timmedelvärden som är jämförbara med gränsvärdet, och som fås genom att man från det uppmätta värdet drar av en andel som beräknad utifrån gränsvärdeskoncentrationen anger tillförlitligheten av mätresultatet till 95 procent. Detta 95-procentiga konfidensintervall är för svaveldioxid och kväveoxider 20 procent och för partikelutsläpp 30 procent av utsläppsgränsvärdet.

Avsvavlingsgraden skall anses ha följts då de mätningar som gjorts enligt bilaga 3 visar att den avsvavlingsgrad som krävs uppnås enligt samtliga medelvärden för en kalendermånad eller samtliga glidande 30-dagarsmedelvärden.

Varken start- eller stopperioder eller störningar i driften vid förbränningsanläggningen eller gasturbinen beaktas då man granskar hur utsläppsgränsvärden eller avsvavlingsgraden följts.

3 kap

Minskning av utsläppen vid befintliga anläggningar

8 §

Utsläppsgränsvärden för befintliga anläggningar

Utsläppen av svaveldioxid och kväveoxider samt partikelutsläpp från befintliga förbränningsanläggningar och gasturbiner får efter den 1 januari 2008 inte överstiga de gränsvärden som fastställs i tabellerna 9–15 i bilaga 2, och som anges i milligram per normalkubikmeter ($\text{mg}/\text{m}^3(\text{n})$) med ett syreinhåll på 6 volymprocent vid förbränning av fasta bränslen och 3 volymprocent vid förbränning av flytande och gasformiga bränslen samt 15 volymprocent vid förbränning i gasturbin.

Utsläppen av kväveoxider vid anläggningar med en bränsleeffekt på över 500 megawatt vilka använder fast bränsle skall minskas från och med den 1 januari 2016 enligt etapp II i tabell 12 i bilaga 2.

9 §

Effekterna av den återstående drifttiden

I miljötillståndet kan bestämmas att en befintlig förbränningsanläggning vars drift har inletts enligt ett tillstånd som har beviljats före den 1 juli 1987 kan låta bli att följa utsläppsgränsvärdena enligt 8 §, om verksamhetsutövaren förbinder sig att driva anläggningen högst 20 000 timmar mellan den 1 januari 2008 och den 31 december 2015. Verksamhetsutövaren skall senast den 30 juni 2004 skriftligen underrätta den behöriga miljötillståndsmyndigheten samt tillsynsmyndigheten om detta.

Ett tillståndsvillkor kan dock inte meddelas för en sådan förbränningsanläggning med en bränsleeffekt på över 200 megawatt, vars drift har inletts före den 1 juli 1987 och på vars

verksamhet har tillämpats 4 § 2 mom. statsrådets beslut om begränsande av svaveldioxidutsläpp från kraftverk och pannanläggningar som använder stenkol (256/1990) som gäller när denna förordning träder i kraft.

Verksamhetsutövaren ska årligen före utgången av februari månad till närings-, trafik- och miljöcentralen och till den kommunala miljövårdsmyndigheten lämna uppgifter om hur mycket tid som före utgången av föregående kalenderår har använts och hur mycket tid som återstår av förbränningsanläggningens återstående tillåtna drifttid enligt 1 mom. (23.9.2010/835)

10 §

Utsläppsgränsvärden för befintliga anläggningar enligt årlig drifttid

En befintlig förbränningsanläggning med en bränsleeffekt på minst 400 megawatt som använder fast bränsle kan iaktta ett gränsvärde på 800 mg/m³(n) för svaveldioxidutsläpp, om anläggningen drivs högst 2 000 timmar per år beräknat enligt ett glidande medelvärde på fem år fram till och med den 31 december 2015, och högst 1 500 timmar per år beräknat enligt ett glidande medelvärde på fem år från och med den 1 januari 2016.

En befintlig förbränningsanläggning med en bränsleeffekt på över 500 megawatt som använder fast bränsle och vars drift inletts enligt ett tillstånd som har beviljats före den 1 juli 1987, kan fram till den 31 december 2015 iaktta ett gränsvärde på 600 mg/m³(n) för kväveoxidutsläpp, uttryckt som kvävedioxid (NO₂), om anläggningen från och med den 1 januari 2008 drivs högst 2 000 timmar per år beräknat enligt ett glidande medelvärde på fem år.

En befintlig förbränningsanläggning med en bränsleeffekt på över 500 megawatt som använder fast bränsle och vars drift inletts enligt ett tillstånd som har beviljats före den 1 juli 1987, kan från och med den 1 januari 2016 iaktta ett gränsvärde på 450 mg/m³(n) för kväveoxidutsläpp, uttryckt som kvävedioxid, om anläggningen från och med den 1 januari 2016 drivs högst 1 500 timmar per år beräknat enligt ett glidande medelvärde på fem år.

En befintlig gasturbin med en bränsleeffekt på över 100 megawatt vars drift inletts enligt ett tillstånd som har beviljats före den 1 april 1991 kan låta bli att följa utsläppsgränsvärdena för kväveoxider enligt 8 §, om verksamhetsutövaren senast den 30 juni 2003 underrättar närings-, trafik- och miljöcentralen om att anläggningen beräknad efter ingången av år 1995 kommer att drivas med topp effekt högst 15 000 timmar. (23.9.2010/835)

10 a § (17.11.2005/907)

Gränsvärden för partikelutsläpp i vissa fall

I en befintlig anläggning som använder fast bränsle med en bränsleeffekt under 500 megawatt och i en befintlig anläggning som använder flytande bränsle med en askhalt på över 0,06 procent kan ett gränsvärde på högst 100 mg/m³(n) följas för partikelutsläpp, om verksamhetsutövaren på ett sätt som har godkänts av tillståndsmyndigheten kan visa att det inte tekniskt och ekonomiskt sett är möjligt för anläggningen att följa det gränsvärde för partikelutsläpp som anges i tabell 15 i bilaga 2.

10 b § (16.8.2007/798)

Utsläppsgränsvärden för gamla befintliga anläggningar i vissa fall

I en gammal befintlig anläggning som använder flytande bränsle kan gränsvärdet 100 mg/m³(n) följas för partikelutsläpp, om anläggningen är i drift högst 800 timmar per år räknat som ett glidande medelvärde på tre år.

I en gammal befintlig anläggning som använder fast bränsle med undantag av torv och biomassa och som har en bränsleeffekt på över 200 megawatt men högst 400 megawatt kan ett gränsvärde på högst 800 mg/m³(n) följas för svaveldioxidutsläpp, om verksamhetsutövaren på ett sätt som har godkänts av tillståndsmyndigheten kan påvisa att det tekniskt och ekonomiskt sett inte är möjligt för anläggningen att följa det gränsvärde för svaveldioxidutsläpp som anges i tabell 9 i bilaga 2.

11 §

Iakttagande av utsläppsgränsvärden i befintliga anläggningar

Utsläppsgränsvärdena skall, när kontinuerliga mätningar utförs, anses ha följts när under kalenderåret inte ett enda medelvärde för en kalendermånad överstiger utsläppsgränsvärdena och när 97 procent av samtliga 48-timmarsmedelvärden för svaveldioxid och partiklar och 95 procent av samtliga 48-timmarsmedelvärden för kväveoxider uppgår till högst 110 procent av utsläppsgränsvärdena. Vid kontinuerliga mätningar skall dock utsläppsgränsvärdena i gamla befintliga anläggningar anses ha följts när under kalenderåret inte ett enda medelvärde för en kalendermånad överstiger gränsvärdena. (16.8.2007/798)

Utsläppsgränsvärdena skall, när icke-kontinuerliga mätningar utförs, anses ha följts om det av resultaten från varje serie mätningar eller från de andra förfaranden som godkänts av tillståndsmyndigheten framgår att utsläppsgränsvärdena inte överskrids.

Varken start- eller stopperioder eller störningar i driften vid förbränningsanläggningen eller gasturbinen beaktas då man granskar hur utsläppsgränsvärdena följs.

12 §

Statsrådets beslut om miljöskyddskrav för vissa befintliga anläggningar

Vid befintliga förbränningsanläggningar som var i drift år 2000 och vars drift inletts enligt ett tillstånd som har beviljats före den 1 juli 1987 kan svaveldioxid- och kväveoxidutsläppen samt partikelutsläppen minskas genom ett i 110 a § miljöskyddslagen (86/2000) avsett beslut av statsrådet. Beslutet gäller inte anläggningar på vilka tillämpas den bestämmelse om återstående drifttid som avses i 9 § ovan. De anläggningar som omfattas av statsrådets beslut förpliktas genom beslutet att minska sina utsläpp åtminstone i samma grad som utsläppen skulle minska ifall man följde de utsläppsgränsvärden som avses i 8 och 10 §, i en inledande etapp från och med den 1 januari 2008 och i en följande etapp från och med den 1 januari 2016. Nedläggning av en av de anläggningar som statsrådets beslut gäller får inte leda till en ökning av den totala mängden årliga utsläpp från de andra anläggningarna.

Av statsrådets beslut skall framgå skyldigheten att minska utsläppen från och med ingången av år 2008 och år 2016 för varje anläggnings vidkommande, de åtgärder som skall vidtas för att skyldigheterna skall fullgöras och tidtabellen för detta, samt skyldigheterna när det gäller att säkerställa en uppföljning av hur beslutet verkställts. Den förväntade drifttiden,

bränsleförbrukningen och bränsleeffekten för anläggningar som är i drift år 2008 och år 2016 beräknas på grundval av varje anläggnings årliga drifttid, bränsleförbrukning och bränsleeffekt enligt medelvärde för de fem senaste kalenderåren fram till och med år 2000.

Genom statsrådets beslut fastställs den myndighet till vilken verksamhetsutövarna årligen skall lämna uppgifter om uppföljningen av beslutet och som bedömer hur minskningen av utsläppen framskrider vid anläggningarna.

En anläggning som omfattas av statsrådets beslut skall ansöka om tillstånd enligt 28 § miljöskyddslagen samt följa bestämmelserna i denna förordning med undantag för de bestämmelser som gäller utsläppsgränsvärden.

13 §

Beredningen av statsrådets beslut

Ett skriftligt förslag till beslut av statsrådet skall tillställas miljöministeriet senast den 31 maj 2003. Statsrådets beslut kan vid behov ses över på initiativ av miljöministeriet eller en miljötillståndsmyndighet eller på gemensamt initiativ av verksamhetsutövarna.

Miljöministeriet tillställer Europeiska gemenskapernas kommission statsrådets beslut senast den 27 november 2003. Kommissionen bedömer inom sex månader från det att beslutet inlämnats huruvida de uppställda kraven uppfylls. Om kommissionen meddelar en medlemsstat att beslutet inte uppfyller de uppställda kraven skall medlemsstaten inom tre månader meddela kommissionen vilka nya och reviderade åtgärder som vidtagits för att kraven skall uppfyllas.

4 kap

Exceptionella situationer

14 §

Tillståndsvillkor som gäller exceptionella situationer

Tillståndsmyndigheten skall i miljötillståndet, för det fall att utrustningen för rening av rökgaser vid en förbränningsanläggning eller gasturbin havererar eller fungerar dåligt, föreskriva att verksamhetsutövaren skall driva anläggningen med bränslen som förorenar mindre. Är det inte möjligt att använda bränslen som förorenar mindre, skall tillståndsmyndigheten i miljötillståndet ålägga verksamhetsutövaren att begränsa driften eller förbjuda den tills vidare eller för en viss tid, om den normala driften vid anläggningen inte kan återupptas inom 24 timmar.

I miljötillståndet skall tillståndsmyndigheten föreskriva att anläggningen utan utrustning för rening av rökgaser får drivas i högst 120 timmar under ett kalenderår. (17.11.2005/907)

15 § (23.9.2010/835)

Anmälan om exceptionell situation

Om utrustningen för rening av rökgaser vid en förbränningsanläggning eller gasturbin fungerar dåligt eller havererar ska verksamhetsutövaren inom 48 timmar från det att störningen eller felet uppstod göra en anmälan enligt 64 a § i miljöskyddslagen till närings-, trafik- och miljöcentralen och till den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten, och i fråga om störningar i tillgången på bränsle ska motsvarande anmälan göras genast.

16 §

Föreskrifter med anledning av en anmälan om exceptionell situation

Med anledning av en anmälan om en exceptionell situation kan närings-, trafik- och miljöcentralen med stöd av 64 a § i miljöskyddslagen föreskriva om avvikelser från de tidsangivelser som avses i 14 §, om det är nödvändigt att upprätthålla energiförsörjningen, eller om anläggningen med den havererade utrustningen under en begränsad tid skulle ersättas av en annan anläggning som skulle orsaka större utsläpp än utrustningen vid anläggningen då den fungerar dåligt. (23.9.2010/835)

Om man vid en anläggning som använder bränsle med låg svavelhalt inte klarar av att iaktta utsläppsgränsvärdena för att bränsleleveranserna avbrutits till följd av en allvarlig brist på bränslet i fråga, kan den regionala miljöcentralen låta den exceptionella situationen fortgå under högst sex månader.

Om man vid en anläggning som använder gasformigt bränsle inte klarar av att iaktta utsläppsgränsvärdena på grund av brister i tillgången på bränslet i fråga, och om man i anläggningen då skulle vara tvungen att installera utrustning för rening av rökgaser, kan den regionala miljöcentralen tillåta att man vid anläggningen under högst tio dygn använder någon annan typ av bränsle än gasformigt bränsle. Om det är nödvändigt att upprätthålla energiförsörjningen kan den regionala miljöcentralen tillåta att användningen av det andra bränslet fortgår även en längre period. Ett utlåtande om nödvändigheten att upprätthålla energiförsörjningen skall begäras av handels- och industriministeriet.

5 kap

Tillsyn och kontroll

17 §

Lämnande av uppgifter

Verksamhetsutövaren ska varje år före utgången av februari månad till närings-, trafik- och miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten lämna de i bilaga 3 angivna uppgifterna om förbränningsanläggningar och gasturbiner samt om åtgärder genom vilka det kan bedömas hur bestämmelserna i denna förordning följs. (23.9.2010/835)

Uppgifterna om utsläpp från raffinaderiernas förbränningsanläggningar skall lämnas separat.

I miljötillståndet kan miljöförvaltningsmyndigheten ålägga verksamhetsutövaren att lämna även andra uppgifter om utsläpp från anläggningen och om anläggningens verksamhet än sådana som avses i bilaga 3.

18 §

Kontroll av utsläpp

Utsläpp från förbränningsanläggningar och gasturbiner skall kontrolleras i enlighet med bilaga 3.

6 kap

Särskilda bestämmelser

19 §

Fastställande av utsläppsgränsvärden för flerbränsleanläggningar

Då fler än en typ av bränsle samtidigt bränns i en flerbränsleanläggning bestäms anläggningens utsläppsgränsvärde på basis av summan av de viktade utsläppsgränsvärdena för respektive bränsletyp. De viktade utsläppsgränsvärdena beräknas så, att den effekt som kan uppnås med varje bränsletyp multipliceras med motsvarande utsläppsgränsvärde, och produkten divideras med summan av de effekter som kan uppnås med alla bränsletyper som används. Utsläppsgränsvärdet fås genom att addera de viktade utsläppsgränsvärdena för varje typ bränsle enligt formeln i bilaga 4. (17.11.2005/907)

Då olika typer av bränsle används växelvis i en flerbränsleanläggning är utsläppsgränsvärdet det som gäller för respektive bränsletyp enligt tabellerna 1–15 i bilaga 1 och 2.

20 §

Fastställande av utsläppsgränsvärden för flerbränsleanläggningar som använder produkter från råoljeraffinering

Vid flerbränsleanläggningar som för egen förbrukning använder destillations- och omvandlingsrester från råoljeraffinering separat eller tillsammans med andra bränsletyper, skall bestämmelserna om den bränsletyp som har det högsta utsläppsgränsvärdet (bestämmande bränsletyp) tillämpas, om den effekt som denna bränsletyp tillför under anläggningens drift utgör minst 50 procent av summan av bränsleeffekterna från samtliga bränsletyper.

Om den bestämmande bränsletypen tillför en bränsleeffekt på mindre än 50 procent, fastställs utsläppsgränsvärdet med utgångspunkt från förhållandet mellan bränsleeffekten för var och en av bränsletyperna och summan av bränsleeffekterna från samtliga bränsletyper, genom att gränsvärdet för utsläppen för den bestämmande bränsletypen beräknas först och summan av de bränsleviktade utsläppsgränsvärdena fastställs efter det. Utsläppsgränsvärdet för den bestämmande bränsletypen beräknas genom att utsläppsgränsvärdet för detta bränsle multipliceras med två, varefter utsläppsgränsvärdet för den bränsletyp som har det lägsta värdet subtraheras från den erhållna produkten. Den bestämmande bränsletypen är det bränsle som enligt tabellerna 1–15 i bilaga 1 och 2 har det högsta utsläppsgränsvärdet, och om två bränsletyper har samma utsläppsgränsvärde, den bränsletyp som har den högsta bränsleeffekten. De viktade utsläppsgränsvärdena beräknas på det sätt som anges i 19 §.

I stället för de utsläppsgränsvärden som avses i 1 och 2 mom. kan vid ett raffinaderi i sådana nya enheter som använder flera än en typ av bränsle i genomsnitt för alla nya förbränningsanläggningar vid raffinaderiet iakttas ett gränsvärde på $600 \text{ mg/m}^3(\text{n})$ för

svaveldioxidutsläpp, och i befintliga enheter som använder flera än en typ av bränsle i genomsnitt för alla befintliga förbränningsanläggningar vid raffinaderiet iakttas ett gränsvärde på 1000 mg/m³(n) för svaveldioxidutsläpp.

21 §

Utsläppsgränsvärden för förbränningsanläggningar eller gasturbiner vid väsentliga förändringar

Om en förbränningsanläggning eller en gasturbin ändrar sin verksamhet så, att utsläppen från verksamheten eller inverkan av utsläppen på miljön ökar, skall anläggningen iaktta de utsläppsgränsvärden som anges i tabellerna 1–8 i bilaga 1.

Om en förbränningsanläggning eller en gasturbin utökas med minst 50 megawatt, skall de utsläppsgränsvärden som anges i tabellerna 1–8 i bilaga 1 gälla för den nya delen av anläggningen. Utsläppsgränsvärdena bestäms i förhållande till anläggningens totala bränsleeffekt. Denna bestämmelse tillämpas dock inte i sådana fall som avses i 20 §.

7 kap

Ikraftträdande

22 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 9 december 2002.

Bestämmelserna i bilaga 3 tillämpas på befintliga förbränningsanläggningar och gasturbiner från och med den 27 november 2004.

Genom denna förordning upphävs

- 1) statsrådets beslut av den 8 mars 1990 om begränsande av svaveldioxidutsläpp från kraftverk och pannanläggningar som använder stenkol (256/1990),
- 2) statsrådets beslut av den 14 mars 1991 om allmänna anvisningar för begränsandet av kväveoxidutsläpp från pannor och gasturbiner (527/1991),
- 3) statsrådets beslut av den 20 maj 1994 om begränsning av svaveldioxidutsläppen från pannanläggningar som använder torv som bränsle (367/1994), samt
- 4) statsrådets beslut av den 20 maj 1994 om begränsning av partikelutsläppen från pannanläggningar (368/1994).

Bestämmelserna i 1, 4 och 5 § i det statsrådsbeslut som nämns i 3 mom. 1 punkten samt bestämmelserna i 2–4 § i det statsrådsbeslut som nämns i 3 mom. 2 punkten tillämpas dock fram till och med den 31 december 2007.

Bilaga 3

Kontroll och mätning av utsläpp

5. Värdena på den 95-procentiga konfidensintervallen för ett enskilt vid kontinuerliga mätningar för kvalitetssäkring uppmätt mätvärde ska inte överstiga följande procentuella andelar av utsläppsgränsvärdena:

Svaveldioxid 20 %

Kväveoxider 20 %

Partiklar 30 %

Om i de kontinuerliga mätningarna någon dag mer än tre timmedelvärden är ogiltiga på grund av att det mätsystem som används inte fungerar eller genomgår underhåll, ska mätresultaten ogiltigförklaras. Om mer än tio dagar under ett år ogiltigförklaras ska närings-, trafik- och miljöcentralen kräva att verksamhetsutövaren vidtar åtgärder för att förbättra det kontinuerliga mätsystemets tillförlitlighet.

Bilaga 4

Fastställande av utsläppsgränsvärden för flerbränsleanläggningar

I en flerbränsleanläggning där fler än en typ av bränsle bränns samtidigt beräknas det viktade utsläppsgränsvärdet (C_p) enligt följande formel:

$C_p = C_1 + C_2 + \dots + C_n$, där

$$C_{1\dots n} = \frac{Q_{1\dots n} M_{1\dots n} \times C_{1\dots n}}{Q_1 M_1 + Q_2 M_2 + \dots + Q_n M_n}$$

Q = värmevärde för respektive bränsle (MJ/kg)

M = mängden av respektive bränsle (kg/h eller t/a)

$C_{1\dots n}$ = utsläppsgränsvärde för respektive bränsle uttryckt i mg/m³(n) reducerat till syrehalten hos det bränsle som används mest.

Bilagor 1–3 som PDF.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG, EGT nr L 309, 27.11.2001, s. 1

Ikraftträdelsestadganden:

17.11.2005/907:

Denna förordning träder i kraft den 25 november 2005.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG, EGT nr L 309, 27.11.2001, s. 1

16.8.2007/798:

Denna förordning träder i kraft den 24 augusti 2007.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG, EGT nr L 309, 27.11.2001, s. 1

27.5.2010/447:

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2010. Den tillämpas dock från och med den 26 juni 2009.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG (32009L0140) ; EUT nr L 140, 5.6.2009, s 114

23.9.2010/835:

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2010.